

nemlig hvad han selv med Familie havde for-
 tæret, hvad han havde lagt op forøvrigt eller
 var gaaet tilbage. Det troer jeg vilde være
 billigere i det Hele end det, her er opstillet.
 Jeg skal endnu tilføie, at med Hensyn til det
 Punkt i Veiledningen, som jeg tillod mig at
 berøre, nemlig a. og b., saa finder jeg det over-
 ordentlig ubilligt, idet denne Raade at be-
 skatte paa Lun var anvendt paa Landbrug og
 ikke i et eneste andet Tilfælde. Man havde
 saaledes for de Landbrugeres Bedkommende,
 der ikke brugte Selvangivelse, gjort en Undta-
 gelse fra Reglen, som har bragt en Mængde
 Splid og Forvirring for det Første derved, at
 den frembragte Ubillighed og store Uligheder
 ved Sammenstillingen, og for det Andet derved,
 som sagt, at den aldeles ikke var overført paa
 noget andet Forhold. Jeg skal endnu tilføie,
 jeg har ikke stillet dette Endringsforslag ogsaa
 til Fleertallets Forslag, idet jeg nu har den
 Overbeviisning, at dette Thing til Slutning
 vil vedtage Lovforslaget saaledes, som det kom
 fra det andet Thing, og jeg har saameget mere
 Grund til at nære denne Overbeviisning, som
 det Omslag i Stemningen, der er foregaaet
 fra første til anden Behandling, giver mig Ret
 dertil. Søvrigt er jeg villig til at tage det
 tilbage, hvis f. Ex. den høitærede Ordfører er-
 klærer, at Ordet „kunne“ blot skal forstaaes,
 som det efter sin Ordlyd nærmest bør forstaaes,
 og ikke saaledes, som jeg har tilladt mig nu at
 udvikle, og det skulde forøvrigt meget glæde
 mig, hvis den høitærede Finanzminister af
 hvad jeg her har udtalt vilde tage Anledning
 til at erklære, hvorvidt han ved Udgivelsen af
 en ny Veiledning tænker sig at gaae den samme
 Vej, som der er gaaet i Veiledningen af 1864
 dens § 9, og navnlig, om han tænker sig deraf
 at benytte de 2de Punkter, jeg har anført
 over.

Ordføreren: Da den ærede Forslags-
 stiller har ønsket en udtrykkelig Udtalelse med
 Hensyn til det af ham stillede Endringsforslag,
 skjøndt det ikke angaaer det Forslag, der af
 Fleertallet er fremsat, men et andet, saa finder
 jeg ingen Betænelighed ved at udtale, at jeg
 troer, at Ordet „kunne“, som har vaakt Anstød
 hos ham i det fra Landstinget oversendte Lov-

forslag, og som ligeledes findes i det Forslag,
 der er fremsat af Udvalgets Fleertal, meget
 gjerne kan gaae ud, thi dette Ord har utvivel-
 somt og kan i mine Dine ingen anden Betyd-
 ning have, end om det slet ikke stod der; det
 er i mine Tanker en Sprogrettelse, en Sprog-
 forbedring at lade det gaae ud. Dette Ord
 er gaaet over fra det ene Forslag til det andet,
 uden at man har lagt Mærke dertil, men er
 aldeles overslødigt. Da den ærede Forslags-
 stiller imidlertid har troet, at det kunde give
 nogen Anledning til Misforstaaelse, om dette
 Ord blev staaende, og navnlig maastee frem-
 kalde en Forveiling med Ordet „kunne“, saa be-
 tvivler jeg slet ikke, at Udvalget til denne Sags
 3die Behandling vil kunne enes om at fore-
 slaae det høitærede Thing at stryge dette Ord.

J. Jørgensen: Jeg kan ikke sjoie den
 ærede Ordfører i at tage mit Forslag tilbage,
 saalænge jeg ikke hører bedre Grunde anføres
 derfor end dem, jeg har hørt. Det, jeg har
 ønsket Oplysning om, er, om disse Ord: „For-
 mue og Leilighed“ vare en tydelig Betegnelse
 eller ikke, og, saalænge det ikke er oplyst, finder
 jeg mig ikke foranlediget til at tage Forslaget
 tilbage. Jeg synes ogsaa, at den ærede Ord-
 fører kom til det Resultat, at Forslaget kunde
 omændres; ja, det kan godt være, men naar
 der ikke er Andet, der mangler, end en almin-
 delig Omændring, saa synes jeg ikke, at der er
 saa stor Vanskelighed derved. Naar den ærede
 Ordfører sagde, at det var upassende, at jeg
 talte om Selvangivelse, da jeg intet Forslag
 har stillet derom, saa var det netop i Forbin-
 delse med det Forslag, jeg har stillet, at jeg
 nævnte Selvangivelse. Jeg sagde, at ikke An-
 dre kunde faae Deel i Medsættelsen end de,
 der have brugt Selvangivelse; det er det, jeg
 har forlangt skulde udgaae, og det var derved,
 jeg kom til at nævne, at man ikke altfor meget
 skulde presse dem, der havde brugt Selvangi-
 velse, og det forekommer mig derfor, det var
 passende, at jeg nævnte det. Naar den ærede
 Ordfører har nævnt 10,000 Eder, saa behøves
 det ikke; jeg nævnte det slet ikke, og naar han
 sagde, at det var indført i Kjøbenhavn, saa er
 det slet ingen Grund til, at det ogsaa skal ind-
 føres paa Landet. Har man indført noget